

31997R0082

21.1.1997.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 17/1

UREDBA (EZ) br. 82/97 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 19. prosinca 1996.
o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 28., 100.a, i 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 189.b Ugovora ⁽³⁾,

(1) budući da Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽⁴⁾ određuje da carinsko područje Zajednice ne uključuje Otoke Åland, osim ako se ne donese deklaracija u skladu s člankom 227. stavkom 5. Ugovora; budući da ovu Uredbu treba izmijeniti s obzirom da je donesena takva deklaracija i da dotični otoci čine sastavni dio Republike Finske;

(2) budući da Privremeni sporazum o trgovini i carinskoj uniji između Europske ekonomske zajednice i Republike San Marino od 27. studenoga 1992. ⁽⁵⁾ određuje područja na koja se taj Sporazum primjenjuje; budući da se državno područje San Marina stoga ne može smatrati dijelom carinskog područja Zajednice;

⁽¹⁾ SL C 260, 5.10.1995., str. 8., i SL C 207, 18.7.1996., str. 7.

⁽²⁾ SL C 174, 17.6.1996., str. 14.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 14. veljače 1996. (SL C 65, 4.3.1996., str. 68.), Zajedničko stajalište Vijeća od 28. svibnja 1996. (SL 248, 26.8.1996., str. 1.) i Odluka Europskog parlamenta od 23. listopada 1996. (SL C 347, 18.11.1996.). Odluka Vijeća od 26. studenoga 1996.

⁽⁴⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.

⁽⁵⁾ SL L 359, 9.12.1992., str. 14.

(3) budući da su potrebne mjere kako bi se osiguralo da ni pod kojim okolnostima roba dobivena od robe koja nije roba Zajednice stavljene u suspenzivni postupak ne uđe u gospodarstvo Zajednice bez plaćenih uvoznih carina, čak ako je stekla podrijetlo iz Zajednice; budući da se definicija robe Zajednice stoga mora izmijeniti; budući da takva roba mora biti podložna jednakom suspenzivnom postupku kao i roba od koje je dobivena;

(4) budući da će Urugvajski krug sporazuma o poljoprivredi ⁽⁶⁾ dovesti do ukidanja poljoprivrednih pristojbi;

(5) budući da Urugvajski krug sporazuma o pravilima o podrijetlu ⁽⁷⁾ od ugovornih stranaka zahtijeva da se izdaju procjene podrijetla robe bilo kojoj osobi s opravdanim razlogom;

(6) budući da izvjestan broj proizvoda podliježe uvoznim carinama izraženim u ECU-ima; budući da se takve carine izražene u ECU-ima moraju brže pretvoriti u nacionalne valute kako bi se spriječilo skretanje trgovine;

(7) budući da, u drugim slučajevima u kojima carinsko zakonodavstvo izražava iznose u ECU-ima, pretvaranje tih iznosa u nacionalne valute treba učiniti fleksibilnijim;

(8) budući da, kako bi se pripremili za carinske formalnosti, trgovci moraju moći pregledati robu ne samo u slučaju izravnog uvoza, već i kada se završi postupak vanjskog provoza;

⁽⁶⁾ SL L 336, 23.12.1994., str. 22.

⁽⁷⁾ SL L 336, 23.12.1994., str. 144.

- (9) budući da je, Odlukom Vijeća 93/329/EEZ od 15. ožujka 1993. o zaključivanju Konvencije o privremenom uvozu i prihvaćanju njezinih priloga ⁽¹⁾, Zajednica prihvatila Konvenciju o privremenom uvozu sklopljenu unutar Vijeća za carinsku suradnju i zaključenu u Istanbulu 26. lipnja 1990.; budući da se stoga karnet ATA može također koristiti na temelju te Konvencije;
- (10) budući da, u okviru postupka unutarnje proizvodnje u obliku sustava povrata, u određenim slučajevima mogućnost povrata treba proširiti na robu u nepromijenjenom stanju; budući da, ako su uvozne carine refundirane u okviru sustava povrata, naknadno puštanje u slobodni promet mora se ipak omogućiti bez posebnog odobrenja, kao što je slučaj u okviru suspenzivnog postupka;
- (11) budući da se obavijest o ponovnom izvozu robe prethodno uvezene na carinsko područje Zajednice ne čini potrebnom u svim slučajevima;
- (12) budući da se, ako zakonodavstvo Zajednice predviđa djelomično ili potpuno izuzeće od plaćanja uvoznih ili izvoznih carina, takvo djelomično ili potpuno izuzeće mora primjenjivati u svim slučajevima, bez obzira na okolnosti u kojima nastaje dug; budući da se, u ovim okolnostima, primjena normalne carinske stope ne čini primjerenom sankcijom u slučaju neispunjavanja pravila carinskog postupka;
- (13) budući da je potrebno jasnije odrediti slučajeve u kojima se suspendira dužnikova obveza plaćanja carina;
- (14) budući da se carinski dug mora ukinuti kad god je carinska deklaracija poništena; budući da takvi slučajevi nisu ograničeni na one predviđene u članku 66. Carinskog zakonika Zajednice;
- (15) budući da je članak 3. stavak 3. točka (b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2726/90 od 17. rujna 1990. o provozu Zajednicom ⁽²⁾ postao suvišan;
- (16) budući da je, kako bi se osiguralo da Carinski zakonik ostane jednostavan za korištenje u praksi, Komisija navela svoju spremnost objavljivati godišnje ažurirane verzije Zakonika, zajedno s njegovim provedbenim odredbama,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EEZ) br. 2913/92 mijenja se kako slijedi:

⁽¹⁾ SL L 130, 27.5.1993., str. 1.

⁽²⁾ SL L 262, 26.9.1990., str. 1.

1. U članku 3.:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

— peta alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— državno područje Francuske Republike, osim prekomorskih područja i Svetog Petra i Mike-lona i Mayottea”,

— trinaesta alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— državno područje Republike Finske”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Iako je smješteno izvan državnog područja Republike Francuske, državno područje Kneževine Monako, kako je utvrđeno u Carinskoj konvenciji potpisanoj u Parizu 18. svibnja 1963. (*Službeni list Francuske Republike* od 27. rujna 1963., str. 8679.), na temelju te Konvencije, također se smatra dijelom carinskog područja Zajednice.”;

2. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) završni dio točke 5. zamjenjuje se sljedećim:

„...; ovaj izraz obuhvaća, među ostalim, obvezujuću informaciju u smislu članka 12.”;

(b) prva alineja točke 7. zamjenjuje se sljedećim:

„— u potpunosti dobivena u carinskom području Zajednice pod uvjetima iz članka 23. i koja ne sadrži robu uvezenu iz zemalja ili područja koja ne čine dio carinskog područja Zajednice. Ne smatra se da roba dobivena od robe stavljene u suspenzivni postupak ima status Zajednice u slučajevima od posebnoga gospodarskog značaja određenim u skladu s postupkom odbora.”;

(c) u drugoj alineji točke 10., „poljoprivredne pristojbe i druga”, briše se;

(d) u drugoj alineji točke 11. „poljoprivredne pristojbe i druga”, briše se;

3. Članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

1. Na temelju pisanog zahtjeva, carinska tijela izdaju obvezujuće tarifne informacije ili obvezujuće informacije o podrijetlu, djelujući u skladu s postupkom Odbora.

2. Obvezujuća tarifna informacija ili obvezujuća informacija o podrijetlu obvezuju carinska tijela prema osobi kojoj je dana informacija, samo u odnosu na razvrstavanje u carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla robe.

Obvezujuća tarifna informacija ili obvezujuća informacija o podrijetlu obvezuju carinska tijela samo za robu za koju se carinske formalnosti obavljaju nakon datuma izdavanja mišljenja.

U vezi s podrijetlom, predmetne formalnosti su one koje se odnose na primjenu članaka 22. i 27.

3. Osoba kojoj je dana takva informacija mora dokazati da:

— za potrebe carinske tarife: roba koja je deklarirana u svakom pogledu odgovara onoj opisanoj u toj informaciji,

— za potrebe podrijetla: predmetna roba i okolnosti koje određuju stjecanje podrijetla u svakom pogledu odgovaraju robi i okolnostima opisanim u toj informaciji.

4. Obvezujuća tarifna informacija vrijedi šest godina u slučaju carinske tarife, a u slučaju podrijetla tri godine od dana izdavanja. Odstupajući od članka 8., one se poništavaju ako se temelje na netočnim ili nepotpunim podacima dobivenim od podnositelja zahtjeva.

5. Obvezujuća tarifna informacija prestaje vrijediti:

(a) u slučaju tarifne informacije:

i. ako se usvoji uredba i informacija koja više nije u skladu sa zakonom utvrđenim u uredbi;

ii. ako ona više nije u skladu s tumačenjem jedne od nomenklatura iz članka 20. stavka 6.:

— na razini Zajednice, zbog izmjena napomena za pojašnjenje kombinirane nomenklature ili zbog presude Suda Europskih zajednica,

— na međunarodnoj razini, zbog mišljenja o razvrstavanju ili izmjene napomena za pojašnjenje nomenklature Harmoniziranog sustava nazivlja i brojčanog označivanja robe usvojenog

od strane Svjetske carinske organizacije osnovane 1952. pod nazivom „Vijeće za carinsku suradnju”;

iii. kada je opozvano ili izmijenjeno u skladu s člankom 9., pod uvjetom da se nositelj obavijesti o opozivu ili izmjeni.

Datum na koji obvezujuća tarifna informacija prestaje vrijediti za slučajeve navedene u točkama i. i ii. je datum objave navedenih mjera ili, u slučaju međunarodnih mjera, datum komunikacije Komisije u dijelu „C” *Službenog lista Europskih zajednica*;

(b) u slučaju informacije o podrijetlu:

i. ako Zajednica donese uredbu ili sklopi sporazum i informacija više nije u skladu sa zakonom utvrđenim u uredbi;

ii. ako više nije u skladu s:

— na razini Zajednice, napomenama za pojašnjenje i mišljenjima koja su donesena za potrebe tumačenja pravila ili presudom Suda Europskih zajednica,

— na međunarodnoj razini, Sporazumom o pravilima o podrijetlu utvrđenim u Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO) ili napomenama za pojašnjenje ili mišljenjem o podrijetlu donesenim za tumačenje navedenog Sporazuma;

iii. kada je opozvana ili izmijenjena u skladu s člankom 9., pod uvjetom da je nositelj unaprijed obaviješten.

Datum na koji obvezujuća informacija prestaje vrijediti za slučajeve navedene u točkama i. i ii. je datum objave prethodno navedenih mjera ili, u slučaju međunarodnih mjera, datum naveden u komunikaciji Komisije u dijelu „C” *Službenog lista Europskih zajednica*.

6. Osoba kojoj je dana obvezujuća informacija koja prestaje vrijediti prema stavku 5. točki (a) alinejama ii. ili iii. ili točki (b) alinejama ii. ili iii. može se koristiti tom informacijom još tijekom razdoblja od šest mjeseci od dana službene objave ili obavijesti, pod uvjetom da je sklopila obvezujući kupoprodajni ugovor za predmetnu robu na temelju obvezujuće informacije prije usvajanja te tarifne mjere. Međutim, kada je riječ o proizvodima za koje se podnosi potvrda o uvozu, izvozu ili potvrda o utvrđenom predujmu kada se obavljaju carinske formalnosti, razdoblje od šest mjeseci zamjenjuje se razdobljem valjanosti potvrde.

U slučaju predviđenom u stavku 5. točki (a) alineji i. i točki (b) alineji i., Uredba ili Sporazum mogu utvrditi razdoblje unutar kojeg se prvi podstavak primjenjuje.

7. Razvrstavanje ili utvrđivanje podrijetla u obvezujućoj informaciji može se primjenjivati, pod uvjetima navedenim u stavku 6., isključivo radi:

- određivanja uvoznih ili izvoznih carina,
- izračunavanja izvoznih subvencija i svih drugih iznosa koji se odobravaju za uvoze ili izvoze kao dio zajedničke poljoprivredne politike,
- korištenja potvrda o uvozu, izvozu ili potvrda o utvrđenom predujmu koje se podnose prilikom obavljanja formalnosti radi prihvatanja carinske deklaracije za predmetnu robu, pod uvjetom da su takve potvrde izdane na temelju predmetne informacije.

Osim toga, u izuzetnim slučajevima gdje se može ugroziti neometano funkcioniranje postupaka utvrđenih u okviru zajedničke poljoprivredne politike, može se odlučiti o odstupanju od stavka 6., u skladu s postupkom utvrđenim u članku 38. Uredbe Vijeća br. 136/66/EEZ od 22. rujna 1966. o zajedničkom uređenju tržišta ulja i masti (*) te odgovarajućim člancima u drugim uredbama o zajedničkom uređenju tržišta.

(*) SL 172, 30.9.1966. str. 3025/66. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 3290/94 (SL L 349, 31.12.1994., str. 105.).”;

4. Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

1. Vrijednost ECU-a u nacionalnim valutama koja se primjenjuje za potrebe razvrstavanja robe u carinsku tarifu i uvoznih carina određuje se jednom mjesečno. Tečajevi koji se koriste za ovu pretvorbu su oni koji se objavljuju u *Službenom listu Europskih zajednica* pretposljednog radnog dana u mjesecu. Ti se tečajevi primjenjuju tijekom cijelog sljedećeg mjeseca.

Međutim, ako se tečaj koji se primjenjuje na početku mjeseca razlikuje za više od 5 % od onog objavljenog pretposljednog radnog dana prije petnaestog dana istog mjeseca, potom se tečaj primjenjuje od petnaestog dana do kraja dotičnog mjeseca.

2. Vrijednost ECU-a u nacionalnim valutama koja se primjenjuje u okviru carinskog zakonodavstva u slučajevima osim onih iz stavka 1. određuje se jedanput godišnje. Tečajevi koji se primjenjuju za ovu pretvorbu su oni koji se objavljuju u *Službenom listu Europskih zajednica* prvog radnog dana u listopadu s učinkom od 1. siječnja sljedeće godine. Ako za određenu nacionalnu valutu nije raspoloživ ni jedan tečaj, tečaj koji se primjenjuje za tu valutu je onaj koji se dobiva posljednjeg dana za koji je objavljen tečaj u *Službenom listu Europskih zajednica*.

3. Carinska tijela mogu zaokružiti na veći ili manji iznos svotu dobivenu pretvorbom iznosa izraženog u ECU-ima u vlastitu nacionalnu valutu u svrhe osim razvrstavanja robe u carinsku tarifu ili uvoznih i izvoznih carina.

Zaokruženi se iznos ne smije razlikovati od prvotnog iznosa za više od 5 %.

Carinska tijela mogu zadržati nepromijenjenu vrijednost u nacionalnoj valuti iznosa izraženog u ECU-ima ako u vrijeme godišnjeg usklađivanja predviđenog u stavku 2. pretvorba tog iznosa prije gore navedenog zaokruživanja rezultira varijacijom manjom od 5 % u nacionalnoj valuti ili smanjenjem te vrijednosti.”;

5. U drugoj alineji točke (c) članka 20. stavka 3. „poljoprivredne pristojbe i druga”, briše se;

6. Članak 31. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

„iz 1994.” dodaje se na kraju prve i druge alineje;

7. U članku 55., „43” se zamjenjuje s „42”;

8. U točki (a) članka 83. „u skladu s člankom 66.” briše se;

9. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 87.a

U slučajevima iz druge rečenice prve alineje članka 4. stavka 7., smatra se da su svi proizvodi ili roba dobivena od robe stavljene u suspenzivni postupak stavljeni u isti postupak.”;

10. U točki (c) članka 91. stavka 2. „(Konvencija ATA)” briše se;

11. Članak 112. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako se uvozna roba pušta u slobodan promet u skladu s člankom 76. stavkom 1. točkom (c), priroda robe, carinska vrijednost i količina koje treba uzeti u obzir za potrebe članka 214. onakve su kakve su se primjenjivale na robu u trenutku kada je roba stavljena u postupak carinskog skladištenja.

Prva se točka primjenjuje pod uvjetom da su pravila procjene koja se odnose na tu robu utvrđena ili prihvaćena u trenutku kada je roba stavljena u postupak carinskog skladištenja, osim ako deklarant ne zatraži njihovu primjenu u trenutku nastanka carinskog duga.

Prva se točka primjenjuje ne dovodeći u pitanje naknadne provjere u smislu članka 78.”;

12. U trećoj alineji članka 124. stavka 1. „poljoprivredne pristojbe ili bilo kojih drugih uvoznih davanja” zamjenjuje se s „uvoznih davanja”;

13. Članak 128. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Korisnik odobrenja može zahtijevati povrat ili otpust uvozne carine ako carinskim tijelima na prihvatljiv način dokaže da su dobiveni proizvodi izrađeni od uvozne robe koja je puštena u slobodan promet u okviru sustava povrata ili roba u nepromijenjenom stanju ili:

— izvezeni, ili

— stavljeni, s ciljem kasnijeg ponovnog izvoza, u postupak provoza, postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak unutarnje proizvodnje (suspenzivni postupak), ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište,

pod uvjetom da su također ispunjeni svi uvjeti za uporabu tog postupka.

2. Za potrebe određivanja carinski dopuštenog postupka ili uporabe iz druge alineje stavka 1., dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenom stanju smatraju se robom koje nije roba Zajednice.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ne dovodeći u pitanje točku (b) članka 122., ako se dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenom stanju, stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište u skladu sa stavkom 1.,

pušte u slobodan promet, smatra se da iznos uvoznih vraćenih ili otpuštenih čini iznos carinskog duga.”;

14. U točki (c) članka 163. stavka 2. „(Konvencija ATA)” briše se;

15. Prva rečenica članka 182. stavka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Osim u slučajevima utvrđenim u skladu s postupkom Odbora, o ponovnom izvozu ili uništenju moraju se prethodno obavijestiti carinska tijela.”;

16. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 212.a

Ako carinsko zakonodavstvo predviđa djelomično ili potpuno izuzeće od plaćanja uvoznih ili izvoznih carina sukladno člancima 181. do 187., takvo djelomično ili potpuno izuzeće također se primjenjuje u slučajevima u kojima carinski dug nastaje sukladno člancima 202. do 205., 210. ili 211. ako ponašanje deklaranta ne podrazumijeva ni prijevarno postupanje niti pokazuje nemar te on pruži dokaz kako su drugi uvjeti za primjenu oslobođenja ili izuzeća zadovoljeni.”;

17. Točka (b) drugog podstavka članka 217. stavka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„(b) kad je zakonski određen iznos carine veći od iznosa utvrđenog na temelju obvezujuće informacije.”;

18. Članak 222. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Slučajevi i uvjeti u kojima se suspendira dužnikova obveza plaćanja carine također se mogu predvidjeti u skladu s postupkom Odbora:

— ako se podnese zahtjev za otpust carine u skladu s člancima 236., 238. ili 239.,

ili

— ako je roba zadržana radi kasnije zapljene u skladu s drugom alinejom točkama (c) ili (d) članka 233.”;

19. U prvoj alineji točke (c) prvog stavka članka 233., „prema članku 66.” briše se;

20. U 26. alineji članka 251. stavka 1., „osim članka 3. stavka 3. točke (b)” briše se.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1997.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 1996.

Za Europski parlament
Predsjednik
K. HÄNSCH

Za Vijeće
Predsjednik
S. BARRETT
